

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟΥ Κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΣΟΥΛΕΪΜΑΝ ΚΑΙ Η ΩΡΑΙΑ ΡΟΖΕΛΑΝΗ

Β'
γυναίκα, η οποία εγόητευσε τον Σουλτάνο Σουλεϊμάν με την τόλμη της και την αμορφία της, η οποία ως τη στιγμή εκείνη Ροζελάνη, έμοιαζε πολύ με την περίφημη Άγριταίνα της Ρωμαϊκής Ιστορίας. Πρώ παντός, ήταν αφάνταστα φιλόδοξη.

Όταν έφτασε στην παντοδυναμία της, θέλησε πρώτα—πρώτα να παντρευτεί μια κόρη που είχε αποκτήσει. Και πράγματι της έδωσε σ'αυτήν τον ύπουλό του Σουλτάνου, Ροστέν, ο οποίος έμελλε να γίνει αργότερα διάσημος. Για ν' αναδειχτεί όμως ο γαμπρός της Ροζελάνης, έπρεπε να φύγει από τη μέση ο Μέγας Βεζύρης Ίμβραήμ, στενός φίλος του Σουλεϊμάν. Η Ροζελάνη το πέτυχε αυτό πολύ εύκολα. Συκοφάντησε τον Ίμβραήμ στο Σουλτάνο κ' ο Σουλτάνος δεν έδωσε να διατάξει να τον θανατώσουν προς χάριν της!

Τό άλλο πρωί πάλλας, ο δυναστευμένος Μεγάλος Βεζύρης βρέθηκε στραγγαλισμένος μέσα στο δωμάτιό του!

Έτσι η Ροζελάνη επέτυχε δύο πράγματα ταυτοχρόνως: Σκοτώθηκε τον επικίνδυνο κ' ενοχλητικό Ίμβραήμ πασά κ' ανέβασε στο αξίωμα του Μεγάλου Βεζύρη τον γαμπρό της Ροστέν.

Η φιλόδοξη της όμως δεν περιορίστηκε σ' αυτό. Άλεωντας, μεγάλωσαν ακόμα περισσότερο.

Η Ροζελάνη είχε ένα γιό, για τον οποίο έτρεφε αφάνταστα όνειρα. Και το πρώτο απ' αυτά τ' όνειρα, ήταν να τον ανέβδισε στο σουλτανικό θρόνο, μετά τον θάνατο του Σουλεϊμάν. Μα κ' ο Σουλεϊμάν είχε γιό, ο οποίος ήταν ο νόμιμος διάδοχος του θρόνου.

Έπρεπε λοιπόν να εξοντωθώ με κάθε τρόπο ο Μουσταφάς—έτσι λεγόταν ο γιός του Σουλεϊμάν—για να μπορούσε ν' ανέβη στο θρόνο ο Σελίμ, ο γιός της πρώην πριγκίπισσας Ροζελάνης.

Νέες λοιπόν ραδιουργίες και μηχανορραφίες άρχισαν να ξεφαινονται τότε στο σουλτανικό ανάκτορο, στις όποιες πρωταγωνιστές φυσικά ο Μέγας Βεζύρης Ροστέν, τον οποίο η Ροζελάνη είχε πιά κάνει τυφλό όργανό της.

Την εποχή εκείνη, ο διάδοχος Μουσταφάς βρισκόταν με στρατό στην Περούσια, όπου πολέμησε τους έχθρους της Τουρκίας. Ο Μέγας Βεζύρης λοιπόν έδωσε διαφόρους ανθρώπους του, οι οποίοι παρουσιάζονταν στο παλάτι ως προσεχόμενοι δήθεν από την Περούσια και οι οποίοι έβεβαιωναν, ότι ο Μουσταφάς είχε αποκτήσει την άγλη των Γενναίων και ότι προσπαθούσε με κάθε τρόπο, να τους πείσει να τον ανακηρύξουν Σουλτάνο, εκθρονίζοντας τον Σουλεϊμάν.

Ο Σουλτάνος ήταν βέβαια έξυπνος, αλλά ήταν και λαχίρτος κ' έτσι έδωσε πίστι στις συκοφαντίες αυτές. Έφυγε λοιπόν άμεσως για την Περούσια για να βεβαιωθεί με τα ίδια του τα μάτια τί συνέβαινε.

Κατά το διάστημα όμως του ταξιδιού του, δεν έπαιναν να παρουσιάζονται καθημερινώς σ' αυτόν άνθρωποι της Ροζελάνης και του Ροστέν, οι οποίοι τον έβεβαιωναν, ότι πραγματικά ο Μουσταφάς σινομιτούσε εναντίον του. Τού έλεγαν μάλιστα, ότι καλύτερα θα έκανε να γυρίσει πίσω, αν ήθελε τη ζωή του. Ο Σουλεϊμάν τότε αποφάσισε να προλάβη το γιό του και να τον σκοτώση αυτός πρώτος.

Έτσι, όταν έφτασε στην Περούσια κ' ο Μουσταφάς έπληξε να τον προειπνίστην άνωταίωτος, οι άνθρωποι της ακολουθίας του πατέρα του ρίχτηκαν επάνω του και τον έστραγγάλισαν, ενώ ο Σουλεϊμάν παρακολούθησε πίσω από ένα παραπέτασμα τό φρικώδες έγκλημα.

Αυτός ήταν ο δεύτερος θρίαμβος της τρομερής Ροζελάνης!

Υπήρχε όμως ακόμα κάποιο εμπόδιο για το ανέβασμα του γιού της στο θρόνο. Ο δολοφονηθείς διάδοχος είχε αφήσει ένα παιδί 15 χρόνων, τον Άμουράτ, τον οποίο η μητέρα του ανέτρεφε στην Προύσα. Η Ροζελάνη λοιπόν, για να τον βγάλη κ' αυτόν από τη μέση, άρχισε καινούργιες ραδιουργίες στο Σουλτάνο, βεβαιώνοντάς τον, ότι οι κάτοικοι της Προύσας ήταν άρροισμένοι στον Άμουράτ, ο οποίος δεν θα άφηνε να εκδικηθώ τον θάνατο του πατέρα του.

Τότε ο Σουλτάνος διάταξε τον ευνούχο του Ίμπαήμ να πάη στην Προύσα και να δολοφονήση τον έγγονό του. Ο ευνούχος όμως κατάλαβε άμεσως, ότι ήταν δύσκολο να πραγματοποιηθώ η εντολή αυτή σε μια πόλη, στην οποία ήταν αγαπητή η μνήμη του δολοφονηθέντος Μουσταφά και της οποίας οι κάτοικοι ελάτρευαν το γιό του. Κι' αποφάσισε να καταφύγη στην πονηρία, για να εκτελέση τη διαταγή του αφέντου του. Έπληξε λοιπόν με τους ακόλουθους του στην Προύσα και κατόρθωσε να πληρώση το νέο και τη μητέρα του και να τους πείσει, ότι ο Σουλτάνος είχε μετανοήσει για τη δολοφονία του Μουσταφά κ' ότι ήθελε τώρα να επανορθώση το σφάλμα του, ανεβάζοντας τον Άμουράτ στο θρόνο.

Η μητέρα του νέου, αν και κολλούετο από τα όραία αυτά λόγια του ευνούχου, εν τούτοις δεν έπαυε να τον ύπουλεύεται και δεν άφινε ποτέ μόνο το παιδί της μαζί του.

Μά μά γίχτα, ο ευνούχος κατόρθωσε να μη κρυφά στο δωμάτιο του νέου και να τον στραγγάλιση.

Η Ροζελάνη, μαθαίνοντας τη δολοφονία του Άμουράτ, νόμισε, ότι έφτασε πια στο ζενίθ της ευτυχίας της. Άλλά γρήγορα κατάλαβε, ότι η ευτυχία ή απόλυτη είνε ένας καρπός που δεν εφύτρωσε ακόμα στη γη. Εκτός απ' το Σελίμ, η Ροζελάνη είχε κ' ένα άλλο παιδί, το Βαγιαζήτ. Ένα λοιπόν στην αρχή άγαπούσε περισσότερο τον Σελίμ, έπειτα άρχισε να δείχνη μεγαλύτερη αγάπη προς τον Βαγιαζήτ, τον οποίο επιθυμούσε τώρα να γίνει διάδοχος του θρόνου. Άλλά ο Σουλεϊμάν προτιμούσε πια το Σελίμ, ο οποίος ήταν ένας νέος 29 ετών, μέθυσος, τριπέλης και χυδαίος. Ο Βαγιαζήτ πάλι, που ήταν κατά δύο χρόνια νεότερος του αδελφού του, έμοιαζε, όχι μόνο στο πρόσωπο, αλλά και στην χαρακτήρα του πατέρα του Σουλεϊμάν. Ήταν δραστήριος, γενναίος, φιλόδοξος, πνευματώδης και αγαπούσε τα γράμματα. Είχε λάβει μέρος σε δύο πολέμους μαζί με τον πατέρα του, ο οποίος είχε θιμιάσει τη γεννοσύνητά του.

Είνε μάλιστα περίεργο πως ο Σουλεϊμάν άγαπούσε περισσότερο τον Σελίμ και όχι τον γενναίο Βαγιαζήτ που τόσο του έμοιαζε. Ίσως γιατί φοβόταν μήπως ο Βαγιαζήτ τον εκθρονίσει μα μέρα για να γίνει αυτός Σουλτάνος, ενώ απ' τον Σελίμ δεν φοβόταν καθόλου ένα τέτοιο πράγμα, γιατί αυτός δεν βρισόταν ν' ανέβη στο θρόνο.

Και πραγματικά, δεν έλεγε έξω στις ύποψεις του, γιατί ο Βαγιαζήτ, ύποστηριζόμενος χωρικά από τη μητέρα του, οργάνωσε έξαφνα μια περίεργη επανάσταση εναντίον του.

Στην Κωνσταντινούπολη ζούσε τότε ένας νεαρός σκλάβος από τη Σινώπη, ο οποίος έμοιαζε καταπληκτικά με τον Μουσταφά, τον δολοφονηθέντα γιό του Σουλτάνου. Ο Βαγιαζήτ λοιπόν έπεισε τον νέο αυτό, από τον οποίο δεν έλειπε τό θάρρος και η γενναίωση, να παρουσιασθώ στο λαό ως ο Μουσταφάς και να διακηρύξη ότι δεν είχε δολοφονηθεί, άλλ' ότι, αντί αυτού, είχαν δολοφονήσει ένα δούλο του που του έμοιαζε. Ο σκλάβος δέχτηκε πρόθυμα να παίξη αυτό τον ρόλο, με την πεποίθησι ότι θα τάβγαζε πέρα. Και πραγματικά, όπου κ' αν παρουσιάστηκε ως Μουσταφάς, παντού ο λαός—και ιδίως στα βιλαέτια—τον ύποδέχτηκε κ' ένθουσιασμό, γιατί ο μακαριτός διάδοχος ήταν δημοφιλής. Έτσι κατόρθωσε να σχηματίση ένα ισχυρό στρατεύμα, με το οποίο σκόπευε να εκστρατεύση εναντίον του Σουλτάνου και να τον αναγκάσει να παραιτηθώ.

Ο Σουλεϊμάν όμως δεν ήταν από τους ανθρώπους εκείνους που τα χάνουν εύκολα. Συγκέντρωσε άμεσως πολυάριθμο στρατό κ' έξέκρινε εναντίον του ψευτο-Μουσταφά. Τον χτύπησε, τον νίκησε, διέλυσε τον στρατό του, τον έπιασε αιχμάλωτο και τον έσυρε στο παλάτι του άλνυσοδεμένο. Εκεί τον υπέβαλε σε βασανιστήρια και τον ανάγκασε να δηλολογήση δόλοκληρη την αλήθεια του και τη συνεννόησι του με τον Βαγιαζήτ. Κατόπιν την ίδια νύχτα οι δήμιοι του έδωσαν μια πέτρα στο λαμό και τον πέταξαν στη θάλασσα μαζί με τους κυριώτερους συνενόχους του. Όταν όμως ήρθε κ' η σειρά της θανατώσεως του Βαγιαζήτ, επενέβη πάλι η Ροζελάνη, η οποία άρχισε να λικευθώ τον Σουλεϊμάν να συχωρέση τον γιό του. Και έπειδή δεν έφταναν μόνο τα λόγια για να πείξη αυτό που ήθελε, η πονηρή Ροζελάνη κατέφυγε στο δάκρυα και στα χάδια κ' έτσι κατόρθωσε στο τέλος να πείξη χάρι για τον άγαπημένο της Βαγιαζήτ, ο οποίος είδε κατόπιν τα δεικνά του να πραγματοποιούνται.

Η Ροζελάνη πέθανε το 1561, γράφει πια. Κι' έτσι τελείωσε η ζωή της που πέρασε μέσα στα εγκλήματα και τις κακοστροφές.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

Ο Σουλτάνος Σουλεϊμάν ο Μεγαλοπρεπής.

στηνε ως Μουσταφάς, παντού ο λαός—και ιδίως στα βιλαέτια—τον ύποδέχτηκε κ' ένθουσιασμό, γιατί ο μακαριτός διάδοχος ήταν δημοφιλής. Έτσι κατόρθωσε να σχηματίση ένα ισχυρό στρατεύμα, με το οποίο σκόπευε να εκστρατεύση εναντίον του Σουλτάνου και να τον αναγκάσει να παραιτηθώ.